

A dunai tokfajok megmentése: a Nemzetközi Duna-védelmi Bizottság (ICPDR) tokfajok megőrzésére irányuló stratégiája

A tokfélék egyedülálló halfajt képviselnek, amelyek eredete több mint 200 millió évre nyúlik vissza. A kifejezetten kis morfológiai változáson átment halfajta figyelemre méltó evolúciós sikertörténetet tudhat magáénak. Napjainkban a tokfélék az emberi tevékenység eredményeképpen a világ egyik leginkább veszélyeztetett fájának számítanak.

A Természetvédelmi Világszövetség (International Union for Conservation of Nature) adatai szerint a tokfajok több mint 85 %-át fenyegeti a kipusztulás veszélye, amely a tokhalféléket a világ egyik legsúlyosabban veszélyeztetett fajává teszi. A túlélésüket veszélyeztető legkomolyabb fenyegetést a túlhalászás, az orvhalászat, a természetes migrációs útvonalakat akadályozó gátak, az élőhelyek elvesztése vagy elpusztulása és a szennyezés jelenti.

A tokfélék az egészséges folyami környezet értékes mutatóiként működnek. A Nemzetközi Duna-védelmi Bizottság (ICPDR) már régen felismerte jelentőségüket, és a tokféléket a Duna őshonos fájának ismerte el. Stratégiát dolgozott ki a tokfajok veszélyeztetettségével kapcsolatos tudatosság növelése, a jelenlegi és jövőbeli projektek, kezdeményezések és a tokfélék környezeti feltételeit javító uniós irányelvek támogatása, valamint a tokféléket érintő konkrét problémákra születendő konkrét megoldások kidolgozása érdekében.

E célokat szem előtt tartva az ICPDR 2012-ben létrehozta a dunai tokhal munkacsoportot, valamint egy, nemzeti és nemzetközi állami szervezeteket, civil szervezeteket és tudományos

intézményeket tömörítő hálózatot. A munkacsoport azóta törekszik a jelenlegi stratégia célkitűzéseinek elérésére a „Sturgeon 2020” program előmozdításával. Az ICPDR és a DG REGIO nemrég írt alá támogatási megállapodást a halak vándorlási lehetőségeiről szóló megvalósíthatósági tanulmányról, amely a Románia és Szerbia közötti Vaskapun (amely a halak ár ellen haladó vándorlásának egyik jelentős akadálya) keresztül történő vándorlási lehetőségeket vizsgálja.

A Sturgeon 2020 program egyéb kulcsfontosságú intézkedései közé tartozik egy kísérleti jellegű *ex situ* létesítmény a vonuló fajok vizsgálatára, valamint a Duna és annak főbb mellékfolyóiban lévő élőhelyek és a fajok viselkedésének *in situ* nyomon követése. A szerződő halgazdaságokkal történő együttműködés megkönnyíti a fogságban nevelt tokfélékről készítendő nyilvántartás létrehozását. ■

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

<https://www.icpdr.org/main/activities-projects/sturgeons-danube-basin>